

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

DNR-1.720.20.2023.MS

Warszawa, 30 listopada 2023 r.

DECYZJA nr DNR-1/47/2023

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 poz. 222; dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów: łóżeczko dziecięce ADAŚ i łóżeczko dziecięce TOLA, wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę EUROTEL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gliwicach, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez te produkty i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktów: łóżeczko dziecięce ADAŚ i łóżeczko dziecięce TOLA, niespełniających ogólnych wymagań bezpieczeństwa, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę EUROTEL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gliwicach karę pieniężną w wysokości 60 000 zł (słownie: sześćdziesiąt tysięcy złotych 00/100), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

14 lutego 2023 r. łóżeczko ADAŚ, a 7 marca 2023 r. łóżeczko TOLA zostały notyfikowane przez organ nadzoru z Niderlandów w unijnym systemie szybkiej wymiany informacji o produktach niebezpiecznych *Safety Gate RAPEX* – odpowiednio pod numerami A12/00303/23 (NL/00369/23) oraz A12/00497/23 (NL/00371/23).

Łóżeczko o nazwie ADAŚ, przeznaczone dla małego dziecka, jest wykonane w całości z drewna sosnowego pomalowanego na biały kolor. Łóżeczko ma wymiary spania 120 cm x 60 cm i posiada regulowaną w trzech pozycjach wysokość dna powierzchni do spania, a także trzy wyjmowane szczebelki. Produkt sprzedawany jest do samodzielnego montażu; zapakowany jest w kartonowe opakowanie, na którym znajduje się duża etykieta zawierająca następujące informacje: „Łóżeczko: Adaś 60 x 120 sosna (kolor biały)/bez szuflady/z materacem/ze stelażem drewnianym/z barierką, 362827” oraz „EUROTEL sp. z o.o., ul. Dębowa 33, Chojęcin Parcele, 63-640 Bralin, łóżeczko Adaś, kolor: biały”, a także zdjęcie produktu.

Łóżeczko o nazwie TOLA również jest wykonane w całości z drewna sosnowego i również jest przeznaczone dla małego dziecka. Dwa krótsze boki wykonane są z jednolitej płyty pomalowanej na biało i ozdobionej szkicem dwóch niedźwiadków. Łóżeczko ma wymiary spania 120 cm x 60 cm i posiada regulowaną w trzech pozycjach wysokość dna powierzchni do spania, a także trzy wyjmowane szczebelki. Produkt sprzedawany jest do samodzielnego montażu i zapakowany jest w kartonowe opakowanie, na którym znajduje się duża etykieta zawierająca następujące informacje: „Łóżeczko: Tola sosna” oraz „EUROTEL sp. z o.o., ul. Zwycięstwa 52, 44 –100 Gliwice” „Made in Poland”.

Z notyfikacji zgłoszonych w unijnym systemie *Safety Gate RAPEX*, a także z oznaczeń na opakowaniach łóżeczek wynikało, że przedsiębiorca wprowadzający łóżeczka na niderlandzki rynek zakupił je od przedsiębiorcy EUROTEL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gliwicach.

Łóżeczko dziecięce ADAŚ oraz łóżeczko dziecięce TOLA poddane zostały badaniom laboratoryjnym pod kątem bezpieczeństwa przez Niderlandzki Urząd do Spraw Żywności i Towarów (*Nederlandse Voedsel – en Warenautoriteit*) w należącym do tego Urzędu Laboratorium VV&PV. Badania zostały przeprowadzone z wykorzystaniem normy EN 716-1:2017+C1:2019, która jest europejskim odpowiednikiem normy PN-EN 716-1:2017+AC:2019 *Meble. Łóżka dziecięce i łóżka dziecięce składane mieszkaniowe. Część 1: Wymagania bezpieczeństwa* (dalej jako: „norma”). Badania łóżeczek wykazały:

- niezgodność z punktem 3 normy, z uwagi na brak informacji o maksymalnej grubości materaca, jaki może być używany do tego typu łóżeczek;

- niezgodność z punktem 4.4.2.1 ww. normy, gdyż podczas badania obu łóżeczek zgodnie z punktem 5.4.1 normy, odległość między dwoma sąsiednimi szczęblami nie wynosiła wymaganej przez normę wielkości o dopuszczalnych wymiarach od 45 mm do 65 mm – w łóżeczku ADAŚ pomiędzy szczęblami 7 i 8 oraz 8 i 9, a w przypadku łóżeczka TOLA – pomiędzy szczęblami 3 i 4, 6 i 7, 7 i 8, 8 i 9 oraz 14-15 przy użyciu odpowiednio siły 20 N, 72 N i 21,64 N (przy badaniu łóżeczka ADAŚ) oraz 27,56 N, 27,46 N, 12,68 N, 11,78 N i 7,96 N (przy badaniu łóżeczka TOLA) sonda testowa 65 mm przeszła przez szczeliny pomiędzy ww. szczęblami;
- niezgodność z punktem 4.4.5 ww. normy, gdyż podczas badania zgodnie z pkt. 5.10 normy, w przypadku łóżeczka ADAŚ masa testowa zaczepiła się o jeden z czterech wystających narożników łóżeczka (narożnik D). W przypadku zaś badania łóżeczka TOLA zgodnie z ww. punktem normy, masa testowa zaczepiła się na trzech z czterech narożników łóżeczka, a mianowicie na narożniku B, C i D;
- niezgodność z punktem 4.4.7.3 normy, z uwagi na to, że podczas badania łóżeczka ADAŚ, zgodnie z punktem 5.7.2 normy stwierdzono, iż w dniu tego łóżeczka w punkcie B, po 90 uderzeniach, powstało pęknięcie;
- niezgodność z punktem 4.4.2.2 normy, z uwagi na występowanie w łóżeczku TOLA dwóch otworów montażowych, w rogu B i D, głębszych niż 10 mm, do których pasuje próbnik 7 mm, a próbnik 12 mm nie pasuje.

Mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych na zlecenie Niderlandzkiego Urzędu do Spraw Żywności i Towarów (Nederlandse Voedsel – en Warenautoriteit) w należącym do tego Urzędu Laboratorium VV&PV, Prezes UOKiK uznał, że istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że łóżeczko dziecięce ADAŚ oraz łóżeczko dziecięce TOLA mogą stwarzać zagrożenie dla zdrowia i życia konsumentów (małych dzieci), więc uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803; dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 16 maja 2023 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę EUROTEL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gliwicach (dalej jako: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów: łóżeczko dziecięce ADAŚ oraz łóżeczko dziecięce TOLA oraz w sprawie nałożenia kary za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania informacji na temat liczby produktów wprowadzonych na rynek, kanałów ich dystrybucji wraz ze wskazaniem średniej ceny sprzedaży netto, a także do

przedstawienia listy krajowych oraz zagranicznych dystrybutorów. Organ nadzoru poprosił także o informację na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących łóżeczek.

Odpowiadając pismem z 2 czerwca 2023 r., strona postępowania oświadczyła, że w latach 2019-2022 kupiła od dwóch polskich wytwórców łóżeczka dziecięce TOLA i ADAŚ, których wcześniejsze nazwy brzmiały odpowiednio: JAŚ i ANDRZEJ. Jednocześnie strona postępowania oświadczyła, że 13 września 2022 r. miał miejsce ostatni zakup łóżeczek będących przedmiotem postępowania i aktualnie na stanie magazynowym posiada wyłącznie 5 sztuk łóżeczka dziecięcego TOLA. Strona postępowania wskazała również średnie ceny netto w jakich sprzedawała produkty oraz poinformowała, że łóżeczka były sprzedawane, zarówno dystrybutorom (973 łóżeczek dziecięcych ADAŚ; 1 605 łóżeczek dziecięcych TOLA), jak i klientom indywidualnym (374 łóżeczek dziecięcych ADAŚ; 924 łóżeczka dziecięce TOLA). Dodatkowo strona postępowania załączyła faktury poświadczające zakup produktów od dwóch polskich wytwórców (1 359 łóżeczek dziecięcych ADAŚ i 2 573 łóżeczek dziecięcych TOLA), listę dystrybutorów oraz sprawozdanie z badań z 27 października 2016 r. wykonanych przez Instytut Technologii Drewna, potwierdzające spełnianie wówczas obowiązującej normy PN-EN 716-1:2008+A1:2013 *Meble. Łóżka dziecięce i łóżka dziecięce składane mieszkaniowe. Część 1: Wymagania bezpieczeństwa* oraz normy PN-EN 716-2:2008+A1:2013 *Meble. Łóżka dziecięce i łóżka dziecięce składane mieszkaniowe. Część 2: Metody badań*.

Postanowieniem z 30 czerwca 2023 r., wydanym na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 50 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez łóżeczka i wezwał ją do przedstawienia dowodów tych działań, wskazując przy tym, jakiego rodzaju działania strona powinna podjąć oraz jakie dowody przedstawić na ich potwierdzenie. Dodatkowo Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do potwierdzenia, czy łóżeczka o nazwie ANDRZEJ i JAŚ to pod względem konstrukcji te same łóżeczka, co produkty o nazwie ADAŚ i TOLA oraz do złożenia wyjaśnień dotyczących rozbieżności pomiędzy liczbą łóżeczek zakupionych a liczbą łóżeczek wprowadzonych na rynek. Ponadto Prezes UOKiK zobowiązał stronę postępowania do przekazania pisemnego oświadczenia, że w przyszłości nie będzie wprowadzać na rynek produktów będących przedmiotem postępowania.

Pismem z 31 lipca 2023 r. strona postępowania oświadczyła, że niezwłocznie po otrzymaniu postanowienia zaprzestała wprowadzania na rynek łóżeczek będących przedmiotem postępowania i oświadczyła, że nie będzie ich w przyszłości wprowadzać na rynek. Jednocześnie strona postępowania oświadczyła, że poinformowała drogą mailową wszystkich swoich dystrybutorów o zagrożeniach stwarzanych przez łóżeczka oraz zwróciła się o ich wycofanie z rynku. Zadeklarowała także, że niezwłocznie po wycofaniu z rynku

wszystkich łódeczek zwróci je do ich wytwórców i przekaze Prezesowi UOKiK stosowne dowody. Ponadto strona postępowania wskazała, że zamieściła komunikat z ostrzeżeniem dla konsumentów na swojej stronie internetowej, podjęła działania zmierzające do zamieszczenia komunikatu na stronie internetowej Allegro, za pośrednictwem którego także sprzedawała łódeczka oraz wysłała do indywidualnych konsumentów, do których posiadała dane kontaktowe, wezwania do zwrotu łódeczek. Jednocześnie strona postępowania oświadczyła, że wszystkie dowody podjętych działań przekaze w terminie wskazanym w postanowieniu. Wraz z pismem strona postępowania przekazała wydruk komunikatu dla konsumentów z jej strony internetowej, przykładowe maile do konsumentów, pismo do internetowego serwisu Allegro oraz zdjęcia zwróconych łódeczek, które zabezpieczone w magazynie oczekują na zwrot do ich wytwórców.

Następnie pismem z 11 sierpnia 2023 r. strona postępowania poinformowała, że na stronie internetowej Allegro, w zakładce „o sprzedającym”, również zamieściła ostrzeżenie dla konsumentów i wezwała ich do zwrotu zakupionych produktów. Do pisma strona postępowania załączyła wydruk ze strony internetowej Allegro.

W piśmie z 16 sierpnia 2023 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że podjęte przez nią działania w zakresie powiadomienia konsumentów, którzy zakupili łódeczka są wystarczające i wskazał, że to ostrzeżenie zostało również zamieszczone na stronie internetowej UOKiK. Ponadto Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że aby uznać postanowienie z 30 czerwca 2023 r. za wykonane, niezbędne jest przekazanie w terminie w nim wyznaczonym oświadczeń o nieposiadaniu łódeczek na stanie magazynowym, bądź faktur korygujących pochodzących od wszystkich dystrybutorów wskazanych w załączniku nr 4 do pisma z 2 czerwca 2023 r. oraz wydruków wszystkich wiadomości skierowanych do konsumentów, którzy zakupili kwestionowane łódeczka za pośrednictwem Internetu, a także pozostałych dowodów w nim wskazanych.

Pismem z 25 sierpnia 2023 r. strona postępowania oświadczyła, że zaprzestała wprowadzania na rynek łódeczek, poinformowała wszystkich swoich 60 dystrybutorów wysyłając do nich dwukrotnie, pocztą elektroniczną, informację o zagrożeniach stwarzanych przez produkty i wzywając ich do zwrócenia łódeczek. Jednocześnie strona postępowania ponownie przekazała dowody zamieszczenia ostrzeżenia skierowanego do konsumentów na jej stronie internetowej i na stronie Allegro oraz przekazała korespondencję mailową skierowaną bezpośrednio do konsumentów, do których posiadała dane adresowe. Dodatkowo strona postępowania oświadczyła, że jest aktualnie w trakcie zwracania łódeczek, które wciąż do niej spływają od konsumentów. Przekazała Prezesowi UOKiK również dowody wysłania do wytwórców łódeczek oświadczenia o odstąpieniu od umów sprzedaży, a także wezwanie do

zapłaty z 23 sierpnia 2023 r., w której zażądała odebrania łóžeczek oraz przekazała dokumentację fotograficzną poświadczającą zabezpieczone w magazynie łóžeczka. Oświadczyła teŹ, Źe nie będzie ponownie wprowadzała na rynek łóžeczek. Wyjaśniła takŹe różnicę w liczbie dystrybutorów oraz łóžeczek zakupionych i wprowadzonych na rynek. Do pisma strona postępowania załączyła dowody powiadomienia konsumentów, zestawienie potwierdzające dwukrotne wysłanie drogą elektroniczną komunikatów do 60 dystrybutorów (wynikało z niego, Źe za pierwszym razem 36, a za drugim 40 dystrybutorów nawet nie otworzyło skierowanej do nich korespondencji), oświadczenia o nieposiadaniu na stanie magazynowym łóžeczek od 8 dystrybutorów oraz faktury korygujące dla 4 dystrybutorów, potwierdzające wycofanie z rynku 3 sztuk łóžeczek dziecięcych TOLA i 3 sztuk łóžeczek dziecięcych ADAŚ.

Pismem z 12 września 2023 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, Źe z uwagi na małą efektywność procesu wycofywania z rynku zakwestionowanych łóžeczek (sama strona postępowania wykazała, Źe znaczna część dystrybutorów, do których została skierowana korespondencja mailowa, nawet jej nie odebrała) oraz nie przekazanie wskazanych w postanowieniu dowodów poświadczających zwrot łóžeczek do ich wytwórcy, bądź dowodów ich utylizacji, przekazane przez nią dowody nie są wystarczające do uznania, Źe w pełni wyeliminowała zagrożenia stwarzane przez produkty. Jednocześnie Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy, a takŹe wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych Źądań.

Odpowiadając pismem z 27 września 2023 r., strona postępowania poinformowała, Źe w jej ocenie podjęła wszystkie działania wskazane w postanowieniu z 30 czerwca 2023 r., mające na celu wyeliminowanie zagroŹeń stwarzanych przez łóžeczka. Ponadto strona postępowania poinformowała o prowadzeniu rozmów z wytwórcami łóžeczek mających na celu polubowne zakończenie sporu i odbiór łóžeczek, a w konsekwencji do wystawienia przez nich faktur korygujących potwierdzających tę okoliczność. JednakŹe z uwagi na wątpliwości Prezesa UOKiK dotyczące skutecznego dotarcia do większości dystrybutorów informacji o wycofywaniu z rynku łóžeczek, strona postępowania poinformowała, Źe dodatkowo powiadomiła swoich dystrybutorów drogą pocztową, na dowód czego przekazała dowody nadania drogą pocztową do wszystkich dystrybutorów informacji o zagrożeniu stwarzanym przez łóžeczka. Ponadto strona postępowania oświadczyła, Źe do dnia wysłania pisma odebrała juŹ od dystrybutorów i konsumentów 94 łóžeczek TOLA i 40 łóžeczek ADAŚ. Ponownie oświadczyła, Źe Źadne z łóžeczek uzyskanych ze zwrotów nie zostanie sprzedane,

zmodyfikowane, przebudowane lub w inny sposób ponownie wprowadzone na rynek i wniosła o umorzenie postępowania.

W celu wyjaśnienia i potwierdzenia roli pełnionej w obrocie łódeczkami przez stronę postępowania, Prezes UOKiK pismem z 9 października 2023 r. zwrócił się do pana [.....] (który od [.....] nie prowadzi już działalności gospodarczej) oraz do przedsiębiorcy [.....], od których strona postępowania zakupiła kwestionowane łódeczka.

18 października 2023 r. pan [.....], który sprzedawał stronie postępowania łódeczka w latach [.....], oświadczył, że wyprodukowane dla strony łódeczka posiadały badania bezpieczeństwa, a strona postępowania, po uprzednim zapoznaniu się i zaakceptowaniu projektu, zamawiała łódeczka ANDRZEJ i JAŚ. Na specjalne życzenie strony postępowania nazwa łódeczek została zmieniona na TOLA i ADAŚ. Następnie strona postępowania wprowadzała je na rynek pod własną marką, opracowując instrukcje i etykiety.

Następnie pismem z 19 października 2023 r. przedsiębiorca [.....], oświadczył, że łódeczka TOLA i ADAŚ zostały wyprodukowane przez niego według jego projektu na zlecenie strony postępowania. Jednak, zarówno na etykietach, jak i w instrukcji były umieszczone dane strony postępowania.

Pismem z 8 listopada 2023 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że z uwagi na nie przekazanie przez nią wszystkich dowodów świadczących o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez łódeczka a wskazanych w postanowieniu z 30 czerwca 2023 r., jak i w pismach z 16 sierpnia i 12 września 2023 r., rozstrzygnięcie w sprawie zostanie oparte na materiale dowodowym dotychczas zgromadzonym w sprawie. Ponadto Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

14 listopada 2023 r. strona postępowania przekazała kolejne 39 oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu łódeczek na stanie magazynowym oraz w ofercie handlowej i ponownie wniosła o umorzenie toczącego się postępowania, z uwagi na podjęte działania. Następnie przy pismach z 15 listopada 2023 r. i z 16 listopada 2023 r. strona postępowania uzupełniła materiał dowodowy o kolejne 6 oświadczeń od dystrybutorów o nieposiadaniu łódeczek na stanie magazynowym oraz w ofercie handlowej.

Natomiast pismem z 27 listopada 2023 r. strona postępowania przekazała podsumowanie podjętych przez nią działań, mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez łódeczka dziecięce, a także do pisma załączyła oświadczenie od 1 dystrybutora o nie posiadaniu na stanie magazynowym łódeczek, będących przedmiotem niniejszego postępowania.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca EUROTEL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gliwicach wprowadził produkty: łóżeczko dziecięce ADAŚ i łóżeczko dziecięce TOLA na rynek i pełni rolę jej producenta, w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie. Powyższe ustalenia Prezes UOKiK podjął opierając się na oznaczeniu znajdującym się na opakowaniu produktów, tj.: „EUROTEL sp. z o.o., ul. Dębowa 33, Chojęcin Parcele, 63-640 Bralin, a także oświadczeniu wytwórców, którzy wskazali, że strona postępowania wprowadzała je pod własną firmą, zamieszczając swoje dane, zarówno na opakowaniu, jak i w instrukcji dołączonej do produktów.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem oraz uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku braku polskich szczegółowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa produktów lub norm, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów albo jeżeli produkt nie jest zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem spełnienia wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Norma EN 716-1:2017+C1:2019 jest europejskim

odpowiednikiem normy PN-EN 716-1:2017+AC:2019 *Meble. Łóżka dziecięce i łóżka dziecięce składane mieszkaniowe. Część 1: Wymagania bezpieczeństwa*, a więc stanowi wyżej opisany rodzaj normy. Dlatego ocena bezpieczeństwa produktów została przeprowadzona z uwzględnieniem określonych w niej wymagań. Zgodnie bowiem z art. 20 ust. 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, organ nadzoru może wszcząć z urzędu postępowanie, jeżeli z innych dostępnych informacji, w szczególności z powiadomienia przekazanego przez organy kraju członkowskiego Unii Europejskiej, wynika, że produkt może nie być bezpieczny. Zaś powołując się na art. 20 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, powiadomienie, o którym mowa w ust. 3, oraz wyniki badań przeprowadzonych w laboratorium akredytowanym w kraju członkowskim Unii Europejskiej, są dowodami w sprawie.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa łóżeczka dziecięcego ADAŚ oraz łóżeczka dziecięcego TOLA stanowiły ustalenia niderlandzkiego organ nadzoru, który przebadał te produkt w Laboratorium VV&PV należącym do tego Urzędu. Badania łóżeczka ADAŚ oraz łóżeczka TOLA wykazały:

- niezgodność z punktem 3 normy, z uwagi na brak informacji o maksymalnej grubości materaca jaki może być używany do tego typu łóżeczek. Z powodu braku tej informacji użytkownik może umieścić w łóżeczku nieodpowiedni materac, a przy np. zbyt wysokim materacu umieszczonym w łóżeczku małe dziecko może się po nim wspiąć i wypaść z łóżeczka, doznając poważnych obrażeń;
- niezgodność z punktem 4.4.2.1 ww. normy, gdyż podczas badania obu łóżeczek zgodnie z punktem 5.4.1 normy, odległość między dwoma sąsiednimi szczelbami nie wynosiła wymaganej przez normę wielkości o dopuszczalnych wymiarach od 45 mm do 65 mm – w łóżeczku ADAŚ pomiędzy szczelbami 7 i 8 oraz 8 i 9, a w przypadku łóżeczka TOLA – pomiędzy szczelbami 3 i 4, 6 i 7, 7 i 8, 8 i 9 oraz 14-15 przy użyciu odpowiednio siły 20 N, 72 N i 21,64 N (przy badaniu łóżeczka ADAŚ) oraz 27,56 N, 27,46 N, 12,68 N, 11,78 N i 7,96 N (przy badaniu łóżeczka TOLA) sonda testowa 65 mm przeszła przez szczeliny pomiędzy ww. szczelbami. Zbyt duża odległość między dwoma szczelbami stwarza ryzyko, że może dojść do uwięźnięcia szyi dziecka, które włoży głowę pomiędzy te szczelby, co może doprowadzić do jego podduszenia;
- niezgodność z punktem 4.4.5 ww. normy, gdyż podczas wykonywania badania zgodnie z pkt. 5.10 normy, w przypadku łóżeczka ADAŚ masa testowa zaczepiła się o wystający narożnik łóżeczka (narożnik D). W przypadku zaś badania łóżeczka TOLA zgodnie z ww. punktem normy, masa testowa zaczepiła się na trzech z czterech narożników łóżeczka (na narożniku B, C i D). Niezgodność ta powoduje ryzyko zaczepienia, np. elementu odzieży dziecka, bądź zawieszki na smoczek, co może prowadzić do podduszenia

- się dziecka. Zgodnie z wytycznymi zawartymi w normie, żadna część dostępna od wewnątrz łóżeczka nie może podtrzymywać masy testowej (tj. boki i końce łóżeczka znajdujące się niżej niż 1 400 mm nad dnem łóżeczka);
- niezgodność z punktem 4.4.7.3 normy, z uwagi na to, że podczas badania łóżeczka ADAŚ zgodnie z punktem 5.7.2 normy stwierdzono, iż w dnie tego łóżeczka w punkcie B, po 90 uderzeniach, powstało pęknięcie. Zatem kiedy dno łóżeczka ADAŚ zapada się, kończyny dziecka mogą zakleszczyć się między ramą łóżeczka a jego dnem, doprowadzając do urazu;
 - niezgodność z punktem 4.4.2.2 normy, z uwagi na występowanie w łóżeczku TOLA dwóch otworów montażowych, w rogu B i D, głębszych niż 10 mm, do których pasuje próbnik 7 mm, a próbnik 12 mm nie pasuje. Występowanie takich otworów w zasięgu dziecka stwarza ryzyko, że może ono włożyć w nie palce, w wyniku czego może dojść do ich zakleszczenia i spowodowania urazów.

Przedsiębiorca będący stroną postępowania przekazał pozytywne wyniki badań bezpieczeństwa łóżeczek z 27 października 2016 r. wykonane przez Instytut Technologii Drewna, potwierdzające spełnianie wymagań nieaktualnej normy PN-EN 716-1:2008+A1:2013 *Meble. Łóżka dziecięce i łóżka dziecięce składane mieszkaniowe. Część 1: Wymagania bezpieczeństwa* oraz PN-EN 716-2:2008+A1:2013 *Meble. Łóżka dziecięce i łóżka dziecięce składane mieszkaniowe. Część 2: Metody badań*, jednak nie zakwestionował negatywnej oceny bezpieczeństwa produktów i podjął działania zmierzające do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez łóżeczka.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Na podstawie dowodów zgromadzonych w toku postępowania Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania w latach 2019–2022 wprowadziła na rynek łóżeczka dziecięce ADAŚ w liczbie 1 347 szt., a łóżeczka dziecięce TOLA w liczbie 2 524 szt. Przedmiotowe łóżeczka były wprowadzane na rynek za pośrednictwem 60 dystrybutorów, zarówno krajowych, jak i zagranicznych oraz były sprzedawane indywidualnym konsumentom za pośrednictwem sprzedaży internetowej. Zgodnie z deklaracją strony postępowania, złożoną w pierwszym piśmie skierowanym do organu nadzoru, strona postępowania poinformowała, że 13 września 2022 r. miał miejsce ostatni zakup łóżeczek będących przedmiotem postępowania i aktualnie na stanie magazynowym posiada wyłącznie 5 sztuk łóżeczka dziecięcego TOLA. W trakcie toczącego się postępowania, strona udowodniła, że zwróciła się trzykrotnie do swoich 60 dystrybutorów, informując ich o zagrożeniach stwarzanych przez łóżeczka i wzywając do

zwrócenia produktu. W wyniku tych działań strona postępowania uzyskała od 54 dystrybutorów oświadczenia, że nie posiadają już na stanie magazynowym, ani w ofercie handlowej łóżeczek, a także odebrała od 4 dystrybutorów 3 łóżeczka dziecięce TOLA i 3 łóżeczka dziecięce ADAŚ. Strona postępowania poinformowała również konsumentów o zagrożeniach stwarzanych przez łóżeczka za pośrednictwem komunikatu na swojej stronie internetowej oraz za pośrednictwem serwisu internetowego Allegro oraz kierując do nich bezpośrednio wezwania drogą elektroniczną i umożliwiła zwrócenie produktu. W wyniku tych działań strona postępowania wycofała z rynku 94 łóżeczka dziecięce TOLA oraz 40 łóżeczek dziecięcych ADAŚ oraz jak poinformowała, spodziewa się dalszych zwrotów łóżeczek od konsumentów. Strona postępowania poinformowała także, że wszystkie wycofane z rynku łóżeczka przechowuje zmagazynowane i zabezpieczone w swoim magazynie do czasu, kiedy będzie możliwy ich zwrot do wytwórców. Ponadto oświadczyła, że żadne ze zwróconych łóżeczek nie zostanie sprzedane, zmodyfikowane, przebudowane lub w inny sposób ponownie wprowadzone na rynek.

Mając na względzie całokształt zebranego materiału dowodowego, w tym oświadczenia i dowody przekazane przez stronę postępowania, organ nadzoru uznał, że usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez łóżeczka. Stanowi to przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, wprowadzając te produkty na rynek przedsiębiorca EUROTEL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gliwicach naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich – względnie samo zagrożenie nimi – stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez podmioty gospodarcze. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno-wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania, a także przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli powinna stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzany na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność, w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98). Strona postępowania jest producentem kwestionowanych łóżeczek w rozumieniu ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, które pod własną firmą wprowadzała na rynek przez około 3 lata, tj. od 2019 r. do 2022 r. Zgodnie z deklaracją dostępną na stronie internetowej prowadzonej przez stronę postępowania, jest ona producentem „najwyższej jakości łóżek dziecięcych wykonanych z litego drewna sosnowego, płyty meblowej i MDF”¹, a głównym przedmiotem jej działalności wpisanym w Dziale 3 Krajowego Rejestru Sądowego nr 0000490695 jest produkcja mebli.

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, że łóżeczka dziecięce TOLA i ADAŚ stwarzały poważne zagrożenie dla zdrowia, a nawet życia użytkowników je małych konsumentów. Z uwagi na wady konstrukcyjne tych produktów, stwarzające ryzyko wypadnięcia dziecka z łóżeczka, ryzyko podduszenia oraz ryzyko jego uwięźnięcia/zakleszczenia, dziecko mogło doznać urazów ciała. Kolejną okoliczność obciążającą stronę postępowania stanowi fakt, że łóżeczka przeznaczone są dla małych dzieci, tj. grupy konsumentów szczególnie chronionej przez ustawę o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Dodatkowo należy podkreślić, że znaczna część wprowadzonych na rynek łóżeczek może wciąż znajdować się u konsumentów (łącznie 3 737 sztuk), przez co małe dzieci są nadal narażone na poważne ryzyko stwarzane przez te produkty. Zwłaszcza, że łóżeczka dziecięce należą do takiej kategorii produktów, które są użytkowane przez lata i często są odstępowane

¹ <https://www.lozkapietrowe.pl/o-nas>

lub przekazywane do dalszego użytkowania przez inne dzieci. Reasumując, na skutek wprowadzania kwestionowanego produktu na rynek przez znaczny czas (około 3 lata), dobro chronione, jakim jest zdrowie i życie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone.

Z kolei za okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał, że strona postępowania współpracowała z Prezesem UOKiK i podjęła działania wskazane jej przez Prezesa UOKiK w postanowieniu z 30 czerwca 2023 r., przedstawiając organowi nadzoru stosowne wyjaśnienia i dowody. Prezes UOKiK wziął pod uwagę również fakt, że wobec strony postępowania nie były wcześniej prowadzone postępowania administracyjne na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu średniej ceny sprzedaży jednej sztuki produktu, Prezes UOKiK oparł się na oświadczeniu strony postępowania z 2 czerwca 2023 r., w którym wskazała, że łóżeczko dziecięce ADAŚ było sprzedawane w średniej cenie netto [.....], zaś łóżeczko dziecięce TOLA – w cenie [.....]. W związku z tym, oszacowana w ww. sposób korzyść majątkowa ze sprzedaży 2 430 łóżeczek dziecięcych TOLA wyniosła [.....], zaś korzyść majątkowa ze sprzedaży 1 340 łóżeczek dziecięcych ADAŚ wyniosła [.....]. Przy obliczaniu korzyści majątkowej ze sprzedaży łóżeczek Prezes UOKiK uwzględnił okoliczność wycofania z rynku 94 łóżeczek dziecięcych TOLA i 40 łóżeczek dziecięcych ADAŚ.

Wymierzając karę w wysokości 60 000 zł (słownie: sześćdziesiąt tysięcy złotych 00/100), Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji niniejszej decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Z uwagi na brak uregulowania przesłanek odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stosownie do przepisu art. 26 ww. ustawy, w zakresie nieuregulowanym w niej, do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej

i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Przesłanka przewidziana przepisem określonym w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania przez trzy lata, tj. od 2019 r. do 2022 r., wprowadzała na rynek produkty niespełniające wymagań bezpieczeństwa, narażając tym samym małych konsumentów na ryzyko utraty zdrowia (z uwagi na możliwość uwięźnięcia/zakleszczenia dziecka), a nawet życia (z uwagi na możliwość wypadnięcia dziecka z łóżeczka bądź jego uduszenia/podduszenia w przypadku zaczepienia się o wystające części w rogach górnej części łóżeczka). Dodatkowo należy zauważyć, że znaczna część wprowadzonych na rynek łóżeczek (3 737 sztuk) wciąż znajdują się u konsumentów, stwarzając zagrożenie dla ich zdrowia i życia. Co więcej, łóżeczka dla dzieci często są użytkowane przez kilkoro dzieci (np. przez rodzeństwo, dzieci znajomych, w przypadku oddania lub odsprzedaży), co poszerza krąg konsumentów narażonych na zagrożenie związane z użytkowaniem tego produktu. Reasumując, na skutek wprowadzenia na rynek kwestionowanych produktów, dobro chronione, jakim jest zdrowie i życie konsumentów (małych dzieci), zostało w znaczący sposób naruszone.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że co prawda strona postępowania zaprzestała naruszania prawa zaprzestając wprowadzania łózek na rynek, jednak drugi warunek – przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa – nie znajduje w tej sprawie zastosowania.

Skoro warunki z przesłanki wskazanej w art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego muszą być spełnione łącznie, a warunek znikomości, jak zostało to wykazane powyżej, nie zachodzi, to odstąpienie od nałożenia kary na podstawie tej przesłanki i poprzestanie na pouczeniu, nie jest możliwe.

Również odstąpienie od nałożenia kary na podstawie drugiej z przesłanek wymienionych w ww. przepisie nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej, strona postępowania również nie informowała organu o takiej okoliczności.

Ostatnia z przesłanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. W toku postępowania Prezes UOKiK nie wydał postanowienia na podstawie art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. Zatem na podstawie tej przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego oraz niezaistnienia przesłanek obligujących organ do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny, skłaniając przedsiębiorcę EUROTEL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gliwicach do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną w wysokości 60 000 zł (słownie: sześćdziesiąt tysięcy złotych 00/100) należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.**

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803) w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, 1705 i 1860), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł – 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Katarzyna Bednarz
/podpis elektroniczny/

Otrzymuje:
[.....]